

СТАНОВИЩЕ

*от доц. д-р Георги Метев Петков, департамент „Музика“ на НБУ,
професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“*

за докторска дисертация

на

МИЛКО ВАЛЕНТИНОВ БОШНАКОВ

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по
професионално направление 8.3. *Музикално и танцово изкуство*,
докторска програма *Теория и практика на изпълнителското изкуство*

БЪЛГАРСКАТА ФОЛКЛОРНОПЕВЧЕСКА ТРАДИЦИЯ В ДОЛЕН И САТОВЧА

/характеристика и особености на изпълнителския стил/

Научен ръководител: проф. Румен Потеров, д.н.,
Факултет по изкуствата, катедра „Музика“ при ЮЗУ „Неофит Рилски“
Благоевград

Темата на дисертационния труд на Милко Бошнаков е „Българската фолклорнопевческа традиция в Долен и Сатовча“

Докторантският труд съдържа: увод, три глави, заключение и шест приложения. Общият обем на разработката е 286 страници /с приложенията/, от които основният текст е 177 страници. Библиографията е описана на 8 страници и наброява 90 източници. Приложенията са представени в 101 страници.

Запознат съм изцяло с представения ми труд и автореферата, който съдържа 32 страници и точно и ясно представя основните положения от текста на дисертацията и нейните приноси. Разработката се отличава с много добре издържана логическа последователност и завършеност. Предложеният на вниманието ни научен текст притежава компетентност и креативност. Изказът е точен, ясен и четивен, което прави текста използваем в практиката.

Съдържанието на труда показва дълбочинно познаване и интерес на автора спрямо **предмета на изследването** „Особеностите на изпълнителската традиция в селата Долен и Сатовча, приемствеността ѝ между поколенията и популяризирането ѝ“. Този интерес на дисертанта е естествено продиктуван от

две обстоятелства: докторантът е роден в с. Сатовча, а като певец-изпълнител от 2010 г. до момента е с двупосочно измерение – концертна и звукозаписна.

Дисертантът от скоро работи и като учител по музика и редактор в БНР Благоевград.

Методиката на изследването съответства на поставената цел и задачи на изследването. В полза на научната обоснованост и обективност авторът подхожда основно чрез методите на теренното изследване: целенасочено свободно интервю, биографичен метод, непосредствено наблюдение. В изследването са залегнали методи като: географски, сравнително-исторически, анкетиране, биографичен и метод теоритичен анализ. Проследени са миграционни процеси и събития имащи отношение към проблематиката. Авторът ни представя и дешифриране, анализ и систематизация на издирените песни, което е важен собствен принос в изследването. Чрез метода на сравнителния анализ са открити прилики, разлики, взаимовлияния и допирни точки между пиринския и родопски песенен фолклор, които са характерни за местните музикалнофолклорни явления. Открити са посоките на взаимодействие между местен и привнесен фолклор, както и културното взаимодействие и паралели в календарната обредност, обичаите и интонационните сходства при местните българи-християни и българи-мюсюлмани.

В основата на дисертационния труд е залегнала работата на терен, свързана с издирването и систематизирането на неизследван до момента изворен песенен материал. На базата на проучванията на българските изследователи до този момент е изведена спецификата на музикалнофолклорната певческа традиция в изследвания регион, като авторът си поставя за цел да издири, дешифрира и анализира непубликувани и неизследвани до сега оригинални песенни образци.

В хода на изложението докторантът убедително представя изследвания на фактология свързана с историческите и миграционни процеси и степента на тяхното влияние за формиране на уникалната традиционна фолклорна култура характерна за този специфичен подрегион на Югозападна България. Отразени са достоверно процесите формиращи облика на Пиринската фолклорна област и обособяването на отделните райони и подрайони, с присъщите им музикалнофолклорни явления, сред които така наречените песни „на високо“, изпълнявани единствено в с. Долен и Сатовча. Проследена е дейността за съхраняване и популяризиране на местната певческа традиция от групите за изворен фолклор, от тяхното създаване до наши дни, като е подчертана и важната функция на местите читалища. Дисертантът ни представя интересна биографична справка за сценичната интерпретация и живот на някои от местните фолклорни шедьоври, максимално съхранени от майстори-

изпълнители и минимално пречупени през авторската призма на композитора Кирил Стефанов.

Текстът на дисертацията се основава и на цитирания на голям и представителен брой автори, на текстове, теоретични и практически изследвания по проблема, което показва отличното познаване от докторанта на специализираната литература по темата.

Значителен собствен принос на автора са издирените, дешифрирани и анализирани характерни оригинални песенни образци.

Всички посочени в автореферата приноси са реални и успешно изведени на текстово равнище.

Авторефератът отразява вярно структурата и съдържанието на труда и акцентира върху най-важните моменти, резултати и изводи от изследванията. По дисертационния труд са посочени три самостоятелни статии, свързани тематично с труда.

Изхождайки от всичко казано по-горе, категорично заставам в подкрепа на автора и неговия дисертационен труд, като давам своята висока оценка.

Убедено препоръчвам на уважаемото Научно жури да присъди на Милко Бошнаков Образователната и научна степен „доктор” в Професионално направление (8.3) „Музикално и танцово изкуство” и Научна специалност „Музикознание и музикално изкуство”.

Поздравявам автора и неговия научен ръководител проф. Румен Потеров, д.н. за постигнатия успех!

София, 20.02.2020 г.

Подпис:

доц. д-р Георги Петков